

Hof Den Haag, 23 augustus 2007, Bacardi v Mad Bat

MERKENRECHT

Inbreuk

Verwarringsgevaar Bacardi-merk met MAD BAT vanwege aanzienlijke mate overeenstemming, grote bekendheid Bacardi-merk en soortgelijkheid met non-alcoholische energiedrank

In aanmerking nemende dat het hof voorshands van oordeel is dat het merk van Bacardi een groot onderscheidend vermogen bezit en bekendheid geniet, dat er sprake is van een aanzienlijke mate van overeenstemming tussen dit merk en de door geïntimeerden gebruikte tekens en van (soort)gelijkheid van de waren waarvoor het merk is ingeschreven en de tekens worden gebruikt, acht het hof voorshands aannemelijk dat door het onderhavige gebruik van het MAD (POWER of RED) BAT-teken directe en indirecte verwarring kan ontstaan bij het in aanmerking komende publiek. Gelet hierop behoeft het door Bacardi als productie 19 overgelegde rapport over verwarring en de kritiek daarop door bespreking.

PROCESRECHT

Grensoverschrijdende bevoegdheid

• Bevoegdheid ex artikel 94(1) GMeV in beginsel grensoverschrijdend

Op grond van artikel 94, lid 1 GMV is zij bevoegd terzake van inbreuk of dreigende inbreuk op het grondgebied van alle lidstaten. Dit wordt ook niet betwist. Food Brokers en First Brand stellen dat jegens hen echter geen grensoverschrijdende maatregelen kunnen worden opgelegd omdat zij het MAD BAT-teken uitsluitend in Nederland hebben gebruikt. Het hof is voorshands van oordeel dat een door een op grond van artikel 93 lid 1 GMV bevoegde rechter uitgesproken verbod in beginsel geldt voor de gehele gemeenschap, tenzij er omstandigheden zijn om dit verbod tot een bepaald gebied te beperken.

• Nu enkel inbreuk in Nederland plaatsvindt in kort geding alleen verbod voor Benelux

Nu Bacardi ook zelf aan Food Brokers en First Brands slechts inbreukmakend handelen in Nederland verwijt - zij heeft ook niet gesteld dat sprake is van dreigend inbreukmakend handelen buiten Nederland - en voormelde website, gelet op de (Nederlandstalige) inhoud daarvan in het bijzonder op het publiek in de Benelux is gericht, ziet het hof, mede in aanmerking nemende dat het hier gaat om een kort geding, reden een eventueel verbod te beperken tot de Benelux

• Bevoegdheid ex artikel 93(1) GMeV beperkt tot grondgebied van de Lidstaat

Op grond van artikel 93, lid 1 GMV is de rechter niet bevoegd in de zaak tegen Bat Beverage, daar Bat Beverage niet gevestigd is in Nederland. Voorzover de bevoegdheid is gebaseerd op artikel 99 (lid 2) GMV valt daaruit naar het voorlopige oordeel van het hof, mede in aanmerking nemende het bepaalde in artikel 94, lid 2 GMV, af te leiden dat de Haagse rechter (ook) in kort geding in de zaak tegen Bat Beverage slechts bevoegd is voor (dreigende) handelingen op het grondgebied van de Lidstaat waar de rechtbank is gelegen, nu de Haagse rechter in die zaak niet een krachtens artikel 93, leden 1 tot en met 4 bevoegde rechter is.

Artikel 6(1) EEX-Vo

Niet eenzelfde feitelijke situatie, maar dat kan anders zijn in geval van handelen op grond van gemeenschappelijk beleidsplan door tot eenzelfde concern behorende partijen

Nu Artikel 6 EEX-verdrag niet wordt uitgesloten, is het hof voorshands van oordeel dat de mogelijkheid van bevoegdheid op grond van artikel 6 (1) EEX-verordening open staat.. (...). In het onderhavige geval vordert Bacardi jegens alle geïntimeerden (primaire) een inbreukverbod voor de gemeenschap en wordt aan alle geïntimeerden inbreuk op hetzelfde Gemeenschapsmerk verweten. Voorts is in artikel 97 GMV (toepasselijk recht) bepaald dat de rechtbanken voor het Gemeenschapsmerk de bepalingen van deze verordening toepassen (voorzover in de verordening geregeld). Dit brengt mee dat een eventuele divergentie in de beslechting van het geschil zich voordoet in het kader van eenzelfde situatie rechtens. Er is evenwel geen sprake van eenzelfde feitelijke situatie. Dit kan anders zijn in het geval waarin de verwerende vennootschappen tot eenzelfde concern behoren en op dezelfde of nagenoeg dezelfde wijze hebben gehandeld in overeenstemming met een gemeenschappelijk beleidsplan dat is uitgegaan van slechts een van hen. Daarvan is in casu geen sprake. Het bovenstaande brengt mee dat de Haagse rechtbank in casu niet bevoegd was van het geschil tegen Bat Beverage kennis te nemen op grond van artikel 6 (1) EEX-verordening

Verbod in kort geding

Niet vereist dat in bodemprocedure verbod met grote mate van waarschijnlijkheid te verwachten is

Met grief 2 bestrijdt Bacardi het oordeel van de voorzieningenrechter dat een verstrekkende voorziening in kort geding als in casu gevorderd slechts kan worden gegeven als met grote mate van waarschijnlijkheid te verwachten valt dat de bodemrechter tot een inbreukverbod zal komen. Terecht stelt Bacardi dat de voorzieningenrechter een te zwaar criterium heeft gehanteerd, daar de voorzieningenrechter zich heeft te richten naar de waarschijnlijke uitkomst van de bodemprocedure.

Vindplaatsen: [Boek9](#); IER 2007, nr. 103, p. 395, m.nt. Van Engelen; NIPR 2008, nr. 114, p. 195.

Noot Van Engelen (IER 2007, nr. 103, p. 395): Ik beperk mij in deze noot tot een bespreking van de grensoverschrijdende jurisdictie aspecten van dit arrest. Het arrest gaat daar uitvoerig op in en is met name interessant voor wat betreft twee onderwerpen waar het Hof wel op ingaat om het vervolgens niet te doen: dat is het entertainen van de 'spin-in-het-web'-doctrine en de vraag of een verbod in een Gemeenschapsmerkenzaak wel of niet de gehele Unie dient te bestrijken.

The itsy bitsy spider?¹

Allereerst valt op dat de door velen sinds het [Roche/Primus-arrest van het Europese Hof \(13 juli 2006, IER 2006, nr. 72, p. 372\)](#) dood gewaande 'spin-in-het-web'-doctrine door het Hof Den Haag weer tot het leven lijkt te worden gewekt. Is dit Hof gewoon hardleers in het vasthouden aan zijn met [EGP/Boston Scientific \(IER 1998, nr. 30, p.170\)](#) geïntroduceerde leerstuk of kleurt het Hof de door het Hof van Justitie aangegeven kaders gewoon vakkundig in?

De gedaagden in deze merkenzaak zijn vier Nederlandse (rechts)personen en één in Duitsland gevestigde GmbH: Bat Beverage. Tegen alle gedaagden werd een grensoverschrijdend inbreukverbod gevraagd. Voor wat betreft de Duitse gedaagde is de Nederlandse rechter bevoegd vanwege de inbreuk in Nederland (art. 93(5) GMV), maar artikel 94(2) GMV bepaalt expliciet dat die bevoegdheid beperkt is tot handelingen of dreigende handelingen op het grondgebied van de Lid-Staat waar die rechtbank gelegen is. Om toch een grensoverschrijdend verbod tegen de Duitse gedaagde te kunnen krijgen beriep Bacardi zich ook artikel 6(1) EEX-Vo dat bepaalt dat meerdere gedaagden voor het gerecht van de woonplaats van een hunner kunnen worden gebracht, op voorwaarde dat er tussen de vorderingen een zo nauwe band bestaat dat een goede rechtsbedeling vraagt om hun gelijktijdige behandeling en berechting, teneinde te vermijden dat bij afzonderlijke berechting van de zaken onverenigbare beslissingen worden gegeven. In zijn [Roche/Primus-arrest](#) van 2006 had het Hof van Justitie deze route om tot een grensoverschrijdende bevoegdheid te komen voor Europees verleende, nationale bundel-octrooien afgesneden, omdat geen sprake zou zijn – kort gezegd – van eenzelfde situatie: rechtens noch feitelijk. Ligt dit nu bij een voor de gehele Unie bestaand Gemeenschapsmerkenrecht anders dan bij nationale octrooien, die hun oorsprong vinden in een Europees octrooi, en daardoor weliswaar het verleden met elkaar gemeen hebben, maar na de verlening een eigen leven leiden, zoals het Hof Den Haag het in [EPG/Boston Scientific](#) verwoordde? Een Gemeenschapsmerk is immers juist géén bundel nationale rechten maar één – supranationaal – voor alle lid-staten geldend intellectueel eigendomsrecht.

Daarmee lijkt bij een Gemeenschaps-IE-recht wel sprake te zijn van eenzelfde situatie rechtens, zoals het Hof Den Haag in r.o. 13 beslist. Vervolgens dient dan inge-

volge [Roche/Primus](#) ook nog sprake te zijn van eenzelfde feitelijke situatie. Het Hof Den Haag overweegt dat dit het geval kan zijn bij een 'spin-in-het-web'-situatie, om vervolgens vast te stellen dat daarvan in deze zaak geen sprake is. Hoewel het Hof Den Haag in dit verband niet expliciet verwijst naar de overwegingen van het [Roche/Primus-arrest](#) van het Europese Hof, vestigt het Hof Den Haag hier wel de aandacht op het feit dat het Hof van Justitie in Roche/Primus veel 'van tafel heeft geveegd', maar de 'spin-in-het-web'-doctrine niet de genadeklap lijkt te hebben gegeven. In r.o. 34 gaat het Hof van Justitie in op de vraag of het antwoord anders komt te liggen indien sprake is van een 'spin-in-het-web'. Daarbij overweegt het: (34) Deze conclusie zou zelfs niet anders luiden in het door de verwijzende rechter in zijn tweede prejudiciële vraag beoogde geval, te weten het geval waarin de verwerende vennootschappen tot eenzelfde concern behoren en op dezelfde of nagenoeg dezelfde wijze hebben gehandeld overeenkomstig een gemeenschappelijk beleidsplan dat is uitgegaan van slechts een van hen, zodat er sprake is van eenzelfde feitelijke situatie. (35) In dat geval zou immers onverlet blijven dat er geen sprake is van eenzelfde situatie rechtens (zie punten 29 en 30 van onderhavig arrest) en dat er dus zelfs in een dergelijk geval geen gevaar voor tegenstrijdige beslissingen bestaat. Hoewel de formulering door het Hof van Justitie – ook hier – niet direct kraakhelder is, lijkt er weinig op af te dingen dat het Hof per saldo aangeeft dat in die specifieke concern-situatie sprake is van eenzelfde feitelijke situatie, zodat dan alleen nog maar de vraag rijst of er ook nog sprake is van eenzelfde situatie rechtens. In die gevallen lijkt artikel 6(1) EEX-Vo wel een platform voor grensoverschrijdende jurisdictie te kunnen bieden.

In dat geval blijft echter nog wel de vraag open of bij procedures in meerdere lid-staten dan ook sprake is van voldoende samenhang tussen de vorderingen en wanneer sprake is van 'onverenigbare' beslissingen'. In het [Roche/Primus-arrest](#) liet het Europese Hof uitdrukkelijk in het midden of dat begrip in de context van artikel 6(1) EEX-Verdrag ruim - in de zin van 'gevaar voor tegenstrijdige beslissingen' - of eng - in de zin van 'elkaar uitsluitende rechtsgevolgen' - uitgelegd dient te worden. Die Europese hobbels zal eerst ook nog genomen moeten worden, maar het Hof Den Haag lijkt in dit arrest aan te geven daar in beginsel wel mogelijkheden voor te zien. Zover komt het echter allemaal niet in deze zaak omdat er wel sprake dient te zijn van een nauwkeurig te determineren spin met in ieder geval vier – in plaats van de gebruikelijke acht – poten. In Roche/Primus wordt immers gesproken over (i) tot eenzelfde concern behorende vennootschappen die (ii) op (nagenoeg) dezelfde wijze handelen (iii) in overeenstemming met een gemeenschappelijk beleidsplan dat (iv) is uitgegaan van slechts één van hen. Het is dan de vraag of het ontbreken één van deze poten al genoeg is om niet meer van een – althans rechtens relevante – spin te kunnen spreken. Waar de 'Mad Bat'-spin in deze zaak precies op sneuvelt blijft in dit arrest onduidelijk omdat het Hof Den Haag volstaat met de

¹ Nursery Rhyme: *The itsy bitsy spider climbed up the water spout – Down came the rain and washed the spider out – Out came the sun and dried up all the rain – And the itsy bitsy spider climbed up the spout again.*

constatering dat van het voldoen aan dit criterium 'in casu geen sprake' is. Uit het arrest blijkt in ieder geval niet dat sprake is van tot eenzelfde concern behorende vennootschappen en over beleidsplannen wordt evenmin gesproken, zodat de vergelijking met de Roche/Primus-spin daar al mank lijkt te gaan.

Van belang is echter om voor ogen te houden dat het eerste Haagse spinnenweb, zoals dat met het [EGP/Boston Scientific-arrest](#) in 1998 voor octrooizaken geweven was, weliswaar in 2006 in de plumeau van het Hof van Justitie is verdwenen, maar dat er binnen de context van Gemeenschaps-IE-rechten – zoals Gemeenschapsmerken, - modellen en –kwekersrechten – nog wel empooli voor een vasthoudend spinnetje te vinden lijkt te zijn.

Beperking verbod tot Benelux

Opvallend is verder dat het Hof Den Haag het opgelegde verbod tegen de Nederlandse gedaagden beperkt tot de Benelux. Zoals het Hof opmerkt is het op grond van artikel 94(1) GMV voor die gedaagden bevoegd ter zake van inbreuk of dreigende inbreuk op het grondgebied van alle lid-staten. Het Hof voegt daar nog aan toe van oordeel te zijn dat een door een op grond van artikel 93(1) bevoegde rechter uitgesproken verbod in beginsel geldt voor de gehele gemeenschap, tenzij er omstandigheden zijn om dit verbod tot een bepaald gebied te beperken. Daarbij wijst het Hof ook nog op de considerans van de Gemeenschapsmerkenverordening waar wordt gewezen op het belang van het voorkomen van tegenstrijdige beslissingen over inbreuk of geldigheid van Gemeenschapsmerken.

Tegen die achtergrond zou je dus verwachten dat het Hof tegen de Nederlandse gedaagden gewoon een verbod oplegt voor de gehele Gemeenschap. Dat doet het Hof echter niet en de omstandigheden die daarbij een rol spelen lijken te bestaan uit (i) het verweer van de Nederlandse gedaagden dat zij het MAD BAT-teken alleen in Nederland hebben gebruikt, (ii) dat Bacardi zelf zich kennelijk ook beperkte tot een verwijt van alleen inbreukmakend handelen in Nederland, (iii) dat gebruik wordt gemaakt van een Nederlandstalige website, die gericht is op publiek in de Benelux, en (iv) dat het hier gaat om een kort geding.

Deze terughoudendheid van het Haagse Hof ligt niet direct voor de hand. In de procedure die leidde tot het arrest van de Hoge Raad inzake [Philips/Postech \(IER 2005, nr. 50, p. 233\)](#) had datzelfde Hof ook al terughoudendheid betracht bij grensoverschrijdende maatregelen in kort geding in een octrooizaak. De Hoge Raad onderschreef dat standpunt echter duidelijk niet en zag geen reden voor een territoriale beperking van een verbod omdat het in het kader van een kort geding speelde. Bovendien geldt naar Benelux recht dat een verbod tot inbreuk op een Benelux merk de gehele Benelux beslaat, ook wanneer de rechter dat niet expliciet in het dictum verwoordt ([BenGH, 13 juni 1994, NJ 1994, 665, Renault/Reynolds](#)).

Tegen deze achtergrond lijkt er veel voor te zeggen dat de rechter die voor de gehele Gemeenschap bevoegd is ook als regel een verbod voor de gehele Gemeenschap oplegt, al was het maar omdat wat die rechter aan in-

breuk vaststelt ook voor de gehele Gemeenschap geldt. Tevens lijkt het wel zo praktisch dat indien dezelfde inbreuk zich vervolgens buiten Nederland of de Benelux afspeelt niet opnieuw procedures tussen dezelfde partijen gevoerd hoeven te worden. Hoe het Hof Den Haag de omstandigheden precies weegt wordt niet goed duidelijk uit het arrest. Het kan zijn dat het Hof beslissende betekenis toekent aan de omstandigheid dat ter zake van de Nederlandse gedaagden kennelijk niet expliciet gesteld was dat inbreuk in de gehele Gemeenschap dreigde, maar dat lijkt dan een relatief zware eis voor de stelplicht. Bij een inbreuk in een gedeelte van het Nederlandse of Benelux-territoire hoeft de eiser immers ook niet te stellen dat diezelfde inbreuk in het gehele relevante gebied dreigt en waarom dan voor Gemeenschaps-IE-rechten wel een dergelijke eis zou gelden valt niet direct in te zien. De les van [Philips/Postech](#) lijkt te zijn dat de Hoge Raad een voorstander is van effectief grensoverschrijdend optreden in IE-zaken, en een beperking van een inbreukverbod op een Gemeenschapsmerk tot de Benelux lijkt dan iets wat echt een uitzondering dient te zijn voor de rechter wiens bevoegdheid op alle lid-staten betrekking heeft. Uiteindelijk lijkt dit echter een zaak van Europees recht, zodat het uiteindelijk wachten is op een uitspraak van het Hof van Justitie.

[Dick van Engelen](#)

Hof Den Haag, 23 augustus 2007

(J.C. Fasseur-van Santen, A.D. Kiers-Becking en S.U. Ottevangers)

Rolnummer:05/913

Uitspraak: 23 augustus 2007

Rolnummer: 05/913

Rolnr. Rechtbank: OS/245

HET GERECHTSHOF TE 's-GRAVENHAGE, kamer M C- 5,

heeft het volgende arrest gewezen in de zaak van BACARDI & COMPANY LIMITED

gevestigd te Liechtenstein,

appellante,

hierna te noemen: Bacardi,

procureur: mr. P.J.M. von Schmidt auf Altenstadt,

advocaat: [mr. N.W. Mulder](#) te Amsterdam,

tegen

1. FOOD BROKERS B.V.

gevestigd te Zaltbommel,

hierna ook te noemen: Food Brokers,

2. BAT BEVERAGE GmbH

gevestigd te Mühlhausen, Duitsland,

hierna ook te noemen: Bat Beverage,

3. FIRST BRANDS B.V.

gevestigd te Zaltbommel,

hierna ook te noemen: First Brands,

4. [X] KLAPWIJK

wonende te [X],

hierna ook te noemen: Klapwijk,

5. R. TIMMERS ZALTBOMMEL HOLDING B.V.

gevestigd te Zaltbommel,

hierna ook te noemen: Timmers,
geïntimeerden,
procureur: mr. L.L.Huisman.

Het geding

Bij exploit van 15 juni 2005 is Bacardi in hoger beroep gekomen van het door de voorzieningenrechter in de rechtbank 's-Gravenhage tussen partijen gewezen [vonnis in kort geding van 18 mei 2005](#). Bacardi heeft acht grieven tegen het bestreden vonnis aangevoerd. Geïntimeerden hebben de grieven bestreden. Vervolgens hebben partijen hun standpunten doen bepleiten, Bacardi door [mr. Mulder](#) en geïntimeerden door mr. Huisman, bij welke gelegenheid door Bacardi nog producties zijn overgelegd. Ten slotte is arrest gevraagd.

Beoordeling van het hoger beroep

1. De door de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 1a tot en met 1e van het bestreden vonnis als (voorshands) vaststaand aangemerkte feiten zijn niet bestreden, met dien verstande dat onder 1 c in de Gemeenschapsmerk overeen".) gelezen moet worden: Dit Beneluxmerk is identiek aan het gemeenschapsmerk. Het hof gaat voorshands ook van die feiten uit.

2. Bacardi maakt sinds 1862 gebruik van een logo dat bestaat uit een zwarte vleermuis met gespreide vleugels tegen een ronde (rode) achtergrond. Bacardi is rechtzittende op het hierna afgebeelde Beneluxmerk en Gemeenschapsmerk. De merken zijn onder meer ingeschreven/geregistreerd voor alcoholische en non-alcoholische dranken.

3. Bat Beverage brengt in diverse landen, met name in Europa, blikjes "energy drink" op de markt onder de naam MAD BAT, voorzien van het hieronder afgebeelde teken - hierna ook aan te duiden als het MAD BAT-teken -, waarop een rode vleermuis met gespreide vleugels tegen een ovale zwarte achtergrond voorkomt. Daarnaast gebruikt Bat Beverage voor haar energy drink ook de naam POWER BAT. Zij heeft niet betwist onder de naam RED BAT ook een drankje, bestaande uit een combinatie van energy drank en wodka (vergelijk productie 38 bij grieven) op de markt te hebben gebracht.

4. Food Brokers en First Brands hebben (in ieder geval tijdens de HORECAVA te Amsterdam in januari 2005) in Nederland blikjes energy drink voorzien van het MAD BAT-teken aangeboden. Zij maken reclame voor deze energy drink en bieden deze aan via de (nederlandstalige) website www.madbat.nl (productie 6 van Bacardi in eerste aanleg). Daarin wordt verwezen naar hun (kennelijk gezamenlijke) adres aan de Weergang 5 te Zaltbommel.

De vorderingen tegen Klapwijk en Timmers

5. Klapwijk en Timmers zijn in eerste aanleg gedagvaard in hun hoedanigheid van vennoot van de vennootschap onder firma First Brands B.V. i.o.o. Bij pleidooi in hoger beroep hebben zij onbetwist gesteld dat First Brands al op 3 februari 2005, derhalve voor de inleidende dagvaarding, is opgericht. Zij hebben ter zitting een uittreksel uit het handelsregister van de Kamer van koophandel voor Rivierland getoond waaruit de juistheid van deze stelling voorshands blijkt. Zij stellen dat al op grond hiervan de vorderingen niet kunnen worden toegewezen. Nu Bacardi deze stellingen niet heeft bestreden en Klapwijk en Timmers niet is verweeten dat zij anders dan in de gestelde hoedanigheid inbreuk hebben gepleegd en/of in de toekomst dreigen inbreuk te zullen plegen en voorts niet gesteld of aannemelijk is geworden dat zij (pro se) over de, voor voldoening aan de nevenvorderingen, noodzakelijke gegevens beschikken, dienen de vorderingen in zoverre te worden afgewezen. De grieven kunnen dan ook in zoverre niet tot vernietiging leiden. In de zaken tegen Klapwijk en Timmers zal het bestreden vonnis worden bekrachtigd, met veroordeling van Bacardi in de kosten van het geding. Deze kosten zullen, gelet op de samenhang met de andere zaken, de beperkte omvang van voormeld verweer in de zaken tegen Klapwijk en Timmers en de omstandigheid dat overigens door alle geïntimeerden gezamenlijk verweer door dezelfde raadsman is gevoerd, worden begroot op nihil.

Bevoegdheid/Grensoverschrijdende verboden?

6. Bacardi vordert op grond van haar Gemeenschapsmerk (primair) grensoverschrijdende verboden in de Gemeenschap tegen alle geïntimeerden.

7. Op grond van artikel 92 juncto artikel 93, lid 1 van de verordening (EG) Nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het Gemeenschapsmerk - hierna: GMV - is de Haagse rechtbank in de zaken tegen de in Nederland gevestigde Food Brokers en First Brands (als rechtbank voor het Gemeenschapsmerk), en is het gerechtshof 's-Gravenhage in hoger beroep, bevoegd. Op grond van artikel 94, lid 1 GMV is zij bevoegd terzake van inbreuk of dreigende inbreuk op het grondgebied van alle lidstaten. Dit wordt ook niet betwist. Food Brokers en First Brand stellen dat jegens hen echter geen grensoverschrijdende maatregelen kunnen worden opgelegd omdat zij het MAD BAT-teken uitsluitend in Nederland hebben gebruikt. Het hof is voorshands van oordeel dat een door een op grond van artikel 93 lid 1 GMV bevoegde rechter uitgesproken verbod in beginsel geldt voor de gehele gemeenschap, tenzij er omstandigheden zijn om dit verbod tot een bepaald gebied te beperken. In dit verband wijst het hof nog op de volgende overweging in de considerans van de GMV:

“Overwegende dat het strikt noodzakelijk is dat de beslissingen ten aanzien van de geldigheid van en inbreuk op Gemeenschapsmerken rechtsgevolgen voor de gehele Gemeenschap hebben, zijnde het enige middel om tegenstrijdige beslissingen van rechterlijke instanties en het Bureau en aantastingen van het van het Gemeenschapsmerk te voorkomen; dat beslissingen in burgerlijke en handelszaken van toepassing zijn op alle rechtsvorderingen betreffende Gemeenschapsmerken, behalve indien in deze verordening anders wordt bepaald; “

Nu Bacardi ook zelf aan Food Brokers en First Brands slechts inbreukmakend handelen in Nederland verwijt - zij heeft ook niet gesteld dat sprake is van dreigend inbreukmakend handelen buiten Nederland - en voormelde website, gelet op de (Nederlandstalige) inhoud daarvan in het bijzonder op het publiek in de Benelux is gericht, ziet het hof, mede in aanmerking nemende dat het hier gaat om een kort geding, reden een eventueel verbod te beperken tot de Benelux.

8. Bat Beverage stelt dat de Haagse rechter jegens haar geen grensoverschrijdend verbod kan opleggen omdat zij in Duitsland is gevestigd, zodat de bevoegdheid van de Nederlandse rechter is gebaseerd op artikel 93, lid 5 GMV (op grond waarvan een inbreukvordering ook kan worden ingesteld bij de rechterlijke instantie van de lid-staat waar de inbreuk heeft plaatsgevonden, niet zijnde de ingevolge artikel 93, lid 1 tot en met 4 GMV bevoegde rechter) en/of op artikel 99 GMV (betreffende bijzondere bevoegdheid in kort geding). In die gevallen is op grond van artikel 94 lid 2 respectievelijk artikel 99, lid 2 GMV de Haagse rechter alleen bevoegd voor handelingen of dreigende handelingen op het grondgebied van de lid-staat waar de rechtbank gelegen is, aldus Bat Beverage.

9. Bacardi stelt dat zij de bevoegdheid van de Haagse rechter niet baseert op artikel 93, lid 5 GMV en dat de

Haagse rechter wel bevoegd is ten opzichte van Bat Beverage een pan Europees verbod op te leggen op grond van artikel 99, lid 2 GMV jo. artikel 93, lid 1 GMV jo. artikel 6 lid 1, EEX-verordening, omdat "de bewuste bevoegdheid... is gebaseerd op artikel 93 lid 1 GemVo."

10. Op grond van artikel 93, lid 1 GMV is de rechter niet bevoegd in de zaak tegen Bat Beverage, daar Bat Beverage niet gevestigd is in Nederland. Voorzover de bevoegdheid is gebaseerd op artikel 99 (lid 2) GMV valt daaruit naar het voorlopige oordeel van het hof, mede in aanmerking nemende het bepaalde in artikel 94, lid 2 GMV, af te leiden dat de Haagse rechter (ook) in kort geding in de zaak tegen Bat Beverage slechts bevoegd is voor (dreigende) handelingen op het grondgebied van de Lidstaat waar de rechtbank is gelegen, nu de Haagse rechter in die zaak niet een krachtens artikel 93, leden 1 tot en met 4 bevoegde rechter is.

11. Voorts beroept Bacardi zich op artikel 6 aanhef en onder 1 - 6 (1) - EEX-verordening. Dit noopt tot beantwoording van de vraag of de Haagse rechtbank op grond van artikel 6 (1) EEX-verordening (gelet op de bepalingen van de GMV en het hierna te noemen arrest van het [Hof van Justitie EG inzake Roche/Primus](#)) bevoegd is. In artikel 90, lid 1 GMV is bepaald dat het EEX-verdrag - nu dat verdrag vervangen is door de EEX-verordening, dient naar het voorlopig oordeel van het hof hier de EEX-verordening gelezen te worden - van toepassing is op procedures betreffende Gemeenschapsmerken, tenzij de GMV anders bepaalt. In lid 2 is bepaald dat op inbreukvorderingen de artikelen 2, 4, 5, leden 1, 3, 4 en 5 en 24 EEX-verdrag niet van toepassing zijn en de artikelen 17 en 18 van toepassing zijn binnen de grenzen van artikel 93, lid 4 GMV. Artikel 93, lid 1 verwijst naar de onverminderde toepasselijkheid van de krachtens artikel 90 toepasselijke bepalingen van het EEX-verdrag. Nu Artikel 6 EEX-verdrag niet wordt uitgesloten, is het hof voorshands van oordeel dat de mogelijkheid van bevoegdheid op grond van artikel 6 (1) EEX-verordening open staat.

12. Op grond van artikel 6 (1) EEX-verordening kan een persoon ook worden opgeroepen, indien er meer dan één verweerder is: voor het gerecht van de woonplaats van een hunner, op voorwaarde dat er tussen de vorderingen een zo nauwe band bestaat dat een goede rechtsbedeling vraagt om hun gelijktijdige behandeling en berechting teneinde te vermijden dat bij afzonderlijke berechting van de zaken tegenstrijdige beslissingen worden gegeven. Daarvoor is ten minste vereist dat de afzonderlijke behandeling en berechting van de vorderingen gevaar voor tegenstrijdige beslissingen oplevert. In zijn beslissing van 13 juli 2006 heeft het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (HvJ EG) in de zaak [Roche/Primus](#) (C-539/03) overwogen dat beslissingen niet reeds tegenstrijdig kunnen worden geacht op grond dat er sprake is van een divergentie in de beslechting van het geschil. Voor tegenstrijdigheid is bovendien vereist dat deze divergentie zich voordoet in het kader van eenzelfde situatie, feitelijk en rechtens. Voorts overwoog het Hof van Justitie EG dat er geen

gevaar bestaat dat onverenigbare/tegenstrijdige beslissingen worden gegeven naar aanleiding van in verschillende verdragsluitende staten ingestelde rechtsvorderingen ter zake van inbreuk in die verschillende staten op een Europees octrooi (derhalve op - nu het Europees octrooi, wanneer het is verleend, uiteen valt in een bundel nationale octrooien verschillende nationale octrooien, hof), waarbij verscheidene op het grondgebied van deze staten woonachtige verweerders zijn gedagvaard voor feiten die zij zouden hebben begaan op hun grondgebied, omdat er dan geen sprake is van eenzelfde situatie feitelijke en rechtens. In dat verband overweegt het Hof van Justitie dat een dergelijk octrooi onderworpen blijft aan de nationale regeling van elk van de verdragsluitende staten waarvoor het is verleend en dat elke rechtsvordering ter zake van een inbreuk op een Europees octrooi moet worden beoordeeld in het licht van de nationale regeling die ter zake geldt in elk van de staten waarvoor het is verleend.

13. In het onderhavige geval vordert Bacardi jegens alle geïntimeerden (primair) een inbreukverbod voor de gemeenschap en wordt aan alle geïntimeerden inbreuk op hetzelfde Gemeenschapmerk verweten. Voorts is in artikel 97 GMV (toepasselijk recht) bepaald dat de rechtbanken voor het Gemeenschapsmerk de bepalingen van deze verordening toepassen (voorzover in de verordening geregeld). Dit brengt mee dat een eventuele divergentie in de beslechting van het geschil zich voordoet in het kader van eenzelfde situatie rechtens. Er is evenwel geen sprake van eenzelfde feitelijke situatie. Dit kan anders zijn in het geval waarin de verwerende vennootschappen tot eenzelfde concern behoren en op dezelfde of nagenoeg dezelfde wijze hebben gehandeld in overeenstemming met een gemeenschappelijk beleidsplan dat is uitgegaan van slechts een van hen. Daarvan is in casu geen sprake. Het bovenstaande brengt mee dat de Haagse rechtbank in casu niet bevoegd was van het geschil tegen Bat Beverage kennis te nemen op grond van artikel 6 (1) EEX-verordening.

14. Op grond van artikel 99 GMV (en artikel 93 lid 5 juncto artikel 94, lid 2 GMV) is de Haagse rechtbank en in hoger beroep het Haagse hof bevoegd in de zaak tegen Bat Beverage voor handelingen of dreigende handelingen in de Benelux.

Inbreuk?

15. Bacardi heeft gesteld dat geïntimeerden inbreuk op haar merkrechten maken primair op grond van artikel 13A, lid 1, sub b BMW - thans artikel 2.20, lid 1, sub b Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (BVIE) - en artikel 9, lid 1, sub b GMV. 16. De grieven 2 tot en met 7 richten zich tegen de afwijzing van het gevorderde inbreukverbod en de nevenvorderingen, voorzover gegrond op de artikelen 13A, lid 1, sub b BMW/2.20, lid 1, sub b BVIE en artikel 9, lid 1, sub b GMV. Met grief 2 bestrijdt Bacardi het oordeel van de voorzieningenrechter dat een verstrekking van voorziening in kort geding als in casu gevorderd slechts kan worden gegeven als met grote mate van waarschijnlijkheid te verwachten valt dat de bodemrechter tot een inbreukverbod zal komen. Terecht stelt Bacardi dat de

voorzieningenrechter een te zwaar criterium heeft gehanteerd, daar de voorzieningenrechter zich heeft te richten naar de waarschijnlijke uitkomst van de bodemprocedure. De grief slaagt derhalve, maar kan op zichzelf niet tot vernietiging leiden.

17. Er is sprake van inbreuk in de zin van artikel 2.20, lid 1, sub b, BVIE en artikel 9, lid 1, sub b GMV als het door geïntimeerden gebruikte teken zodanig met het merk van Bacardi overeenstemt dat door het gebruik van het teken bij het in aanmerking komende publiek directe of indirecte verwarring kan ontstaan. Daarbij moet in aanmerking worden genomen dat bij de waardering van de uitkomst van de vergelijking van het merk en teken meer gewicht dient te worden gehecht aan de punten van overeenstemming dan aan de punten van verschil en dat het verwarringsgevaar globaal dient te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient te berusten op de totaalindruk die door het merk en teken wordt opgeroepen waarbij in het bijzonder rekening dient te worden gehouden met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen. Ook dient rekening te worden gehouden met het onderscheidend vermogen en, in verband daarmee, de mate van bekendheid van het merk.

18. Het hof is voorshands van oordeel dat het merk een groot onderscheidend vermogen en bekendheid heeft (en had in 2005 ten tijde van voormelde HORECAVA) nu: niet betwist is dat Bacardi sinds 1862 het vleermuislogo gebruikt, aanvankelijk in een andere uitvoering (maar ook toen bestaande uit een donkere vleermuis met gespreide vleugels in een rond kader) en sedert ongeveer 20 jaar in de hiervoor afgebeelde, als merk ingeschreven/geregistreerde uitvoering; dit gebruik een zeer grote omvang heeft nu niet betwist is dat Bacardi wereldwijd in de jaren 2000 tot en met 2004 meer dan 200 miljoen liter dranken heeft verkocht en op elke product haar onderhavige merk is afgebeeld; niet betwist is dat Bacardi in Europa marktleider is op het gebied van rum en mixdrankjes; het hof aannemelijk acht dat het merk door Bacardi ook wordt gebruikt zonder de toevoeging van de naam BACARDI, onder andere op doppen van diverse door Bacardi in zeer grote hoeveelheden op de markt gebrachte dranken (productie 22 en 23 bij grieven), verpakkingen van flessen (productie 24 bij grieven), in reclameuitingen (producties 22 en 23 bij grieven), in verkooppunten tijdens feesten en concerten (productie 25 tot 28 bij grieven), en op merchandising- en reclameartikelen (producties 30, 31 en 32 bij grieven); niet gemotiveerd betwist is dat door Bacardi zeer grote bedragen (in Europa in de jaren 2000 tot en met 2004 jaarlijks meer dan 100 miljoen US-dollar; in de Benelux in de jaren 2002 en 2003 11 miljoen en in 2004 21 miljoen US-dollar) worden uitgegeven aan reclameactiviteiten in diverse landen (vergelijk onder meer de niet gemotiveerd betwiste producties 15 en 17 van Bacardi in eerste aanleg); niet gemotiveerd betwist is dat in alle reclame-uitingen (ook) het merk centraal staat; weliswaar merken, waarin een vleermuis voorkomt, door

derden zijn ingeschreven voor genoemde waren, maar niet gemotiveerd betwist is dat het gebruik van een vleermuis als onderscheidingssteken voor alcoholische en non-alcoholische dranken (in de Benelux) door derden niet bekend is. Dat het merk veelal gebruikt wordt in combinatie met het woord(merk) BACARDI kan hieraan onvoldoende afdoen. Gelet op het bovenstaande behoeven de door Bacardi over de bekendheid, als producties 7 en 9 (in eerste aanleg) en 19 (in beroep), overgelegde rapporten en de kritiek van geïntimeerden daarop geen bespreking.

19. Bij de beoordeling van het bestaan van gelijkenis moet uitgegaan worden van het merk zoals gedeponeerd en het teken zoals gebruikt.

20. Het hof is voorshands van oordeel dat de woorden "mad (power of red) bat" en de afbeelding van de vleermuis in zijn ovale kader de onderscheidende en dominerende bestanddelen van het teken vormen. De woorden "energy drink" zijn beschrijvend en bestanddelen. Dat laatst geldt ook voor zilver/rood gestreepte achtergrond, temeer nu deze niet doorloopt in het ovaal waarin zich de vleermuis bevindt. Nu de woorden mad (power of red) bat ("gekke (kracht of rode) vleermuis") bovendien refereren aan de daarbij afgebeelde vleermuis, wordt de, door de afbeelding van een vleermuis met gespreide vleugels in merk en teken bestaande, begripsmatige gelijkenis versterkt. Voorts is door de afbeelding van de vleermuis sprake van visuele overeenstemming die wordt versterkt door het ronde/ovale kader waarin de vleermuis zich bevindt. Het hof acht hierdoor voorshands een zodanige gelijkenis in visueel en begripsmatig opzicht aanwezig dat de totaalindruk die door merk en teken worden opgeroepen in vergaande mate overeenstemt.

21. Het merk van van Bacardi is ingeschreven/geregistreerd voor alcoholische en nonalcoholische dranken. Geïntimeerden stellen dat Bacardi haar merken nooit gebruikt heeft voor non-alcoholische dranken en deze in zoverre derhalve als vervallen moet worden beschouwd. Bat Beverage heeft in april 2005 bij het Europese Merkenbureau een verzoek tot vervallenverlaring ingediend. Geïntimeerden gebruiken het teken in de eerste plaats voor een non-alcoholische energy drink (limonade met een stimulerende stof). Voorts hebben zij het teken RED BAT gebruikt voor een combinatie-drink van energy drink en wodka. Wat dit product betreft is er in elk geval sprake van (soort)gelijke waren. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid moet rekening worden gehouden met onder meer de aard, de bestemming en het gebruik, maar ook het concurrerende dan wel complementaire karakter van de waren. Het hof acht voorshands aannemelijk dat Bat Beverage zich met haar producten evenals Bacardi voornamelijk richt op hetzelfde publiek, naar het hof begrijpt in het bijzonder dat deel van het algemene publiek in de leeftijd van 18 tot 44 jaar, dat regelmatig uitgaansgelegenheden bezoekt. In eerste aanleg hebben geïntimeerden gesteld dat de bestemming en het gebruik verschillen, omdat energy drinks worden gedronken in een sportieve omgeving en alcoholische dranken typische uitgaansdrankjes zijn. Op hun websites (overgelegd als

producties 2 en 6 in eerste aanleg door Bacardi) wordt het MAD BAT drankje echter aanbevolen als "das perfecte Erfrischungsgetränk für Partys, lange Nächte, harte Zeiten und heisse Stunden" "de perfecte verfrissing voor feesten, eltelange nachten, zware tijden en hete uurtjes". Voorts worden er allerlei recepten vermeld voor cocktails van MAD BAT met alcohol (waaronder rum, dat Bacardi zowel puur als gemixt met cola op de markt brengt). Mede gelet op de overige presentatie door middel van (groten)deels naakte, met het MAD BAT-logo beschilderde of uit een MAD BAT-blik rijzende vrouwen en niet erg sportief uitzien-de heren met feestmaskers (vergelijk producties 10 en 37 van Bacardi), acht het hof voorshands aannemelijk dat geïntimeerden zich in het bijzonder, althans mede richten op het uitgaanspubliek en dat de dranken van Bacardi en Bat Beverage zowel concurrerend als complementair zijn. Voorts is niet gemotiveerd betwist dat de producten van geïntimeerden worden aangeboden en gepromoot op locaties waar ook Bacardi haar producten aanbiedt en promoot, zoals in supermarkten, slijterijen, op (dance)feesten en evenementen als de HORECAVA. Gelet hierop is het hof van oordeel dat de waren waarvoor het merk van Bacardi is ingeschreven/geregistreerd soortgelijk zijn aan waren waarvoor het MAD (POWER) BAT-teken door geïntimeerden wordt gebruikt, ook als vanuit zou moeten worden gegaan dat het merk wegens non usus is vervallen voor non-alcoholische dranken.

22. In aanmerking nemende dat het hof voorshands van oordeel is dat het merk van Bacardi een groot onderscheidend vermogen bezit en bekendheid geniet, dat er sprake is van een aanzienlijke mate van overeenstemming tussen dit merk en de door geïntimeerden gebruikte tekens en van (soort)gelijkheid van de waren waarvoor het merk is ingeschreven en de tekens worden gebruikt, acht het hof voorshands aannemelijk dat door het onderhavige gebruik van het MAD (POWER of RED) BAT-teken directe en indirecte verwarring kan ontstaan bij het in aanmerking komende publiek. Gelet hierop behoeft het door Bacardi als productie 19 overgelegde rapport over verwarring en de kritiek daarop door bespreking.

23. Het bovenstaande brengt mee dat de gevorderde inbreukverboden op grond van het bepaalde in artikel 13A, lid 1, sub b BMW12.20, lid 1, sub b BVIE en artikel 9, lid 1, sub b GMV voor de Benelux voor toewijzing in aanmerking komen en de grieven 2 tot en met 7 in zoverre slagen.

24. De grieven 1, gericht tegen de vaststelling van de feiten door de voorzieningenrechter en 8, gericht tegen het oordeel van de voorzieningenrechter dat ook op grond van artikel 9, lid 1, sub c GMV en artikel 13A, lid 1, sub cl 2.20, lid 1, sub b BVIE de vorderingen van Bacardi niet kunnen worden toegewezen, behoeven derhalve geen behandeling. Hetzelfde geldt voor de stelling van Bacardi dat het BAT DEVICE kan worden aangemerkt als een algemeen bekend merk in de zin van artikel 6bis UvP juncto artikel 16, lid 2 TRIPS.

De (neven)vorderingen

25. De gevorderde inbreukverboden zullen (in de zaken tegen Food Brokers, Bat Beverage en First Brands) worden toegewezen voor de Benelux, met dien verstande dat het hof dit verbod niet zo (uitvoerig) zal specificeren als in het petitum aangegeven. Zonder nadere toelichting, die ontbreekt, ziet het hof voorshands onvoldoende belang voor Bacardi bij een uitdrukkelijk verbod van de handelingen, genoemd onder 1, sub 2, 3 en 4 naast een verbod van de handelingen genoemd onder 1, sub 1 en 5, terwijl door de ruime formulering van de onder 1, sub 2, 3 en 4 genoemde verboden daaronder bovendien ook handelingen zouden (kunnen) vallen die geen inbreuk in de Benelux opleveren. In zoverre zal het hof het gevorderde dan ook afwijzen. Geïntimeerden stellen, zonder verdere toelichting, dat de zinsnede "of enig ander met het BAT DEVICE overeenstemmende teken ... " te breed is geformuleerd. Nu geïntimeerden naast het MAD BAT-teken ook het POWER BAT en RED BAT-teken (dreigen te) gebruiken, althans hebben gebruikt, is er naar het oordeel van het hof voldoende reden het verbod niet te beperken tot het gebruik van het MAD BAT- teken. Het hof zal ter vermijding van misverstanden de gewraakte zinsnede iets anders formuleren, zoals in het dictum zal worden aangegeven.

26. Bat Beverage verzet zich tegen toewijzing van het verbod een inbreukmakend teken op haar website www.badbeverage.de. te gebruiken, omdat dat dat op een grensoverschrijdend verbod zou neerkomen. Nu Bacardi dit niet heeft weersproken en niet gesteld of aannemelijk is geworden dat deze (Duitstalige) website in het bijzonder (mede) is gericht op het publiek in de Benelux, respectievelijk op het Benelux-publiek de indruk moet maken in het bijzonder daarvoor (mede) bestemd te zijn - en in zoverre geen sprake is van inbreuk in de Benelux-, zal het hof het gevorderde in zoverre afwijzen.

27. Geïntimeerden hebben zich verzet tegen de gevorderde vernietiging, stellende dat dit te ver gaat voor een provisionele maatregel en dat niet aan het daarvoor geldende vereiste van kwade trouw is voldaan. Nu Bacardi deze stellingen niet heeft betwist en niet gesteld heeft dat sprake is van gebruik te kwader trouw, zal het hof de gevorderde vernietiging afwijzen.

28. Tenslotte hebben geïntimeerden zich verzet tegen het onder 2 E, sub 1 gevorderde en tegen de verplichting gebruik te maken van een door Bacardi genoemde accountant. Nu Bacardi hier niet meer op is ingegaan en met name niet heeft aangegeven dat zij specifiek spoedeisend - belang bij het onder 2 E, sub 1 gevorderde en de verplichting tot gebruikmaking van een van de door haar genoemde accountants heeft, zal het hof het gevorderde ook in zoverre afwijzen.

29. De bedragen van de dwangsommen en de termijn waarbinnen de hoofdzaak aanhangig moet worden zal het Hof beperken als in het dictum aangegeven.

30. Aan het bewijsaanbod van Bacardi gaat het hof voorbij nu het niet (meer) ter zake dienend is en/of daarvoor in dit kort geding geen plaats is.

Beslissing

Het hof:

in de zaken tussen Bacardi enerzijds en Klapwijk en Timmers anderzijds

bekrachtigt het bestreden, tussen partijen in kort geding gewezen vonnis van de voorzieningenrechter in de rechtbank 's-Gravenhage van 18 mei 2005;

veroordeelt Bacardi in de kosten van het hoger beroep, tot op heden aan de zijde van Klapwijk en Timmers begroot op nihil;

in de zaken tussen Bacardi en Food Brokers, Bat Beverage en First Brands anderzijds

vernietigt het bestreden, tussen partijen in kort geding gewezen vonnis van de voorzieningenrechter in de rechtbank 's-Gravenhage van 18 mei 2005 en opnieuw rechtdoende:

beveelt geïntimeerden met onmiddellijke ingang na betekening van dit arrest te staken en gestaakt te houden in de Benelux ieder gebruik van met het in het geding zijnde merk van Bacardi overeenstemmende tekens, onder meer - doch daartoe niet beperkt - door te staken en gestaakt te houden

1. het aanbieden, in de handel brengen of daartoe in voorraad hebben van waren onder het MAD BAT-teken of enig ander op het in het geding zijnde merk van Bacardi inbreuk makende teken;

2. elk gebruik van het MAD BAT-teken of enig ander op het in het geding zijnde merk van Bacardi inbreuk makende teken in advertenties, promotiemateriaal of andere publicaties, waaronder begrepen, maar daartoe niet beperkt, het gebruik op het internet (o.a via www.madbat.nl) - voor zover in het bijzonder gericht op het publiek in de Benelux - en op beurzen en andere evenementen. beveelt geïntimeerden

I. binnen 10 dagen na betekening van dit arrest alle afnemers van de inbreukmakende producten dringend te verzoeken de geleverde producten onmiddellijk aan geïntimeerden terug te leveren, onder het aanbod de koopsom en kosten te vergoeden, alles onder overlegging van de desbetreffende verzoeken aan de advocaat van Bacardi;

II. binnen 14 dagen na betekening van dit arrest aan de advocaat van Bacardi, door middel van een schriftelijke, door een registeraccountant (RA), niet zijnde de huisaccountant van één der geïntimeerden, gecertificeerde en door duidelijk leesbare kopieën van naar het oordeel van de registeraccountant relevante bescheiden gedocumenteerde, opgave te doen betreffende:

a. de totale hoeveelheid door geïntimeerden bestelde, ingekochte, verkochte of anderszins in het verkeer gebrachte en/of thans nog in voorraad zijnde MAD BAT-producten

b. de door geïntimeerden betaalde inkooprijzen de door ieder der geïntimeerden gehanteerde verkoopprijs van de MAD BAT producten

c. het totale bedrag van de winst die ieder der geïntimeerden heeft genoten als gevolg van de verhandeling van de MAD BAT-producten;

bepaalt dat geïntimeerden een onmiddellijke opeisbare dwangsom zullen verbeuren van €1000,- (zegge: duizend euro) voor iedere dag of gedeelte van een dag dat zij (een van) de bevelen niet naleven, dan wel - zulks ter keuze van Bacardi - van €100,- (zegge: honderd

euro) voor ieder product dat wordt verhandeld in strijd met voormeld bevel;
veroordeelt geïntimeerden in de kosten van het geding in eerste aanleg, tot aan deze uitspraak aan de zijde van Bacardi begroot op €244, -- aan verschotten en €816,- - aan procureurssalaris;
veroordeelt geïntimeerden in de kosten van het geding in hoger beroep, tot aan deze uitspraak aan de zijde van Bacardi begroot op € 291,-- aan verschotten en € 2.682,-- aan procureurssalaris;
bepaalt dat Bacardi de eis in de hoofdzaak dient in te stellen binnen drie maanden na betekening van dit arrest;
verklaart dit arrest tot zover uitvoerbaar bij voorraad; wijst af het meer of anders gevorderde.
Dit arrest is gewezen door mrs J.C. Fasseur-van Santen, A.D. Kiers-Becking en S.U. Ottevangers; het is uitgesproken ter openbare terechtzitting van 23 augustus 2007 in tegenwoordigheid van de griffier.
